

Til: Energidepartementet

postmottak@ed.dep.no

Innspill til arealforslag – utlysning av områder for mineralvirksomhet på havbunnen

Bellonas innspill til arealforslag – utlysning av områder for mineralvirksomhet på havbunnen

Viser til høring av arealforslag og utlysning av områder for mineralvirksomhet på havbunnen.

Miljøstiftelsen Bellona ber regjeringen om å stanse konsesjonsrunden, med bakgrunn i følgende:

Åpningen for mineralvirksomhet på havbunnen er ikke fakta- og kunnskapsbasert, og bryter både med føre-var prinsippet og god forvaltningspraksis. Høringsbrevet lyder «Norge skal være verdensledende når det gjelder en fakta- og kunnskapsbasert forvaltning av havbunnsmineralressursene som er helhetlig, bærekraftig og forsvarlig (...) Rammene for virksomheten skal være basert på føre-var-prinsippet (...)». Bellona vil understreke at åpningen for mineralvirksomhet på havbunnen er **i strid med anbefalingen fra Miljødirektoratet**, altså regjeringens sentrale rådgivende fagorgan innen naturmangfold, forurensing, klima og polarområdene (iht. [direktoratets hovedinstruks](#)). Dette er ikke forenlig med å være kunnskapsbasert. Grunnlaget for åpningen har også blitt [kritisert](#) for å være «ikke tilstrekkelig faktaorientert» av Norges Geologiske Undersøkelse (NGU), altså etaten som skal dekke samfunnets behov for geologisk basiskunnskap på land og i havområder (iht. [etatens tildelingsbrev](#)). Sokkeldirektoratet og NGU publiserte i etterkant av høringen en «[presisjon](#)» om havbunnsmineraler sammen, men Bellona vil påpeke at denne verken adresserer eller svekker den opprinnelige kritikken.

Havbunnsmineraler er en avsporing fra reelle løsninger for å sikre mineraler til grønn omstilling. Mineraler er viktige for alt fra klimateknologi til kampfly, men de kan skaffes raskere, billigere og langt mer bærekraftig på andre måter enn fra havbunnen. [Prognosene fra IEA](#) tilsier at de største utfordringene i å dekke mineralbehov kommer de neste 10-15 årene.

Havbunnsmineraler er svært umodent og kan ikke forventes å bidra vesentlig i et så kort tidsperspektiv. Dette grunnet store mangler både når det gjelder basiskunnskap om biologi og økosystemer samt om teknologi for utvinning og prosessering. Når [Draghi-rapporten](#) som ble levert til EU-kommisjonen anbefaler en «forsiktig utforskning av potensialet for bærekraftig utvinning av havbunnsmineraler» (egen oversettelse) er det en anbefaling som er utdatert da den hviler på en [artikkel fra 2013](#) om mineraler til grønn teknologi. En nyere [SINTEF-rapport](#) fra 2022 beskriver havbunnsmineraler som unødvendig for grønn omstilling, mens ledende forskere og industrimiljøer, både [nasjonalt](#) og [internasjonalt](#) har advart mot havbunnsmineraler og pekt på andre måter å løse mineralbehovet på. En viktig utvikling siden 2013 er på alternativ batterikjemi som LFP, som på kort tid har tatt en markedsandel på over 40 %. Dette reduserer betydningen av kobolt og nikkel, som gjerne trekkes frem som de viktigste mineralene fra havbunnen. Ressursestimatene for norske områder viser høyest konsentrasjoner for kobber, men selv disse er relativt lave, og [NGU](#) konkluderer med at kombinasjonen med lave volumer ville gjort forekomstene ulønnsomme på land. På havbunnen er det trolig enda mindre lønnsomt.

Bellona vil advare mot å gjennomføre konsesjonsrunden da det ville utgjøre et brudd med både grunnleggende miljøprinsipper og god forvaltningspraksis, og risikere at Norge gjør stor og uopprettelig skade på viktige og sårbare naturverdier i havet.